# U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Ing. V. K.**, zastoupeného JUDr. Ing. Richardem Myslilem, advokátem se sídlem Národní 32, Praha 1, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Obvodním soudem pro Prahu 6** a **Finančním úřadem pro hlavní město Prahu**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 18 C 4/2015, o zaplacení částky 1204 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **A. K.**, zastoupena JUDr. Jiřím Voršilkou, advokátem se sídlem Opletalova 4, Praha 1, a žalovaný **Ing. V. K.**,

**takto:**

Návrh **se odmítá**.

**Odůvodnění:**

Podáním doručeným dne 9. 10. 2015 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), Ing. V. K. navrhl tomuto senátu rozhodnout spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který údajně vznikl mezi Obvodním soudem pro Prahu 6 a Finančním úřadem pro hlavní město Prahu ve věci zaplacení částky 1204 Kč s příslušenstvím.

Žalobkyně se na žalovaném žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 6 domáhala zaplacení částky 1204 Kč s příslušenstvím. Uvedla, že je zahraniční fyzickou osobou z třetí země (mimo Evropskou unii), která zakoupila u žalovaného zboží, za něž uhradila částku 6940 Kč, a to včetně daně z přidané hodnoty ve výši 1204,78 Kč. Žalobkyně zboží posléze vyvezla do třetí země mimo Evropskou unii a pověřila společnost VP Tax Free s. r. o., aby uplatnila a u žalovaného vybrala zaplacenou daň z přidané hodnoty.

Obvodní soud pro Prahu 6 usnesením ze dne 12. 4. 2015, čj. 18 C 4/2015 - 24, řízení o žalobě zastavil a věc postoupil k rozhodnutí Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu. Tento postup odůvodnil tím, že předmětem sporu je vrácení částky, která odpovídá zaplacené dani z přidané hodnoty. Podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty

(dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), je příslušný k rozhodnutí sporu o vrácení daně z přidané hodnoty správce daně.

Žalobkyně se proti usnesení odvolala. Městský soud v Praze usnesením ze dne 23. 7. 2015, čj. 64 Co 213/2015 - 46, výrok usnesení obvodního soudu změnil tak, že se řízení nezastavuje. Uvedl, že § 84 zákona o dani z přidané hodnoty upravuje nárok fyzické osoby z třetí země požadovat po plátci daně z přidané hodnoty její vrácení. Tento vztah mezi fyzickou osobou a plátcem daně není vztahem nadřízenosti a podřízenosti a nejedná se tak o daňové řízení ve smyslu zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Obvodní soud proto nesprávně posoudil svou nepříslušnost a řízení o žalobě zastavil.

Proti usnesení městského soudu podal žalovaný dne 14. 9. 2015 dovolání.

Dne 9. 10. 2015 se žalovaný (navrhovatel) obrátil na Nejvyšší správní soud s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu. V návrhu popřel pravomoc soudů rozhodujících v občanském soudním řízení, neboť předmětem řízení je to, zda žalobkyně je či není beneficientem daňové vratky. Dle navrhovatele se nejedná o vztah z kupní smlouvy, ale o daňový vztah, k jehož posouzení je příslušný finanční úřad jako správce daně. Navrhovatel považuje názor obvodního soudu za správný; souhlasí, že řízení před soudy rozhodujícími v občanském soudním řízení mělo být zastaveno a věc měla být postoupena správním orgánům. Naopak napadá podle něj nesprávný závěr městského soudu, který konstatoval, že pravomoc ve věci rozhodnout mají civilní soudy. Navrhovatel zvláštnímu senátu navrhl, aby vydal rozhodnutí, že příslušným ve věci rozhodnout je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

Podle § 1 odst. 1 zákona o některých kompetenčních sporech se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo procesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z § 1 odst. 2 tohoto zákona pak plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 tohoto zákona). Ten pak rozhodne, která strana kompetenčního sporu je příslušná vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Z obsahu návrhu je patrné, že pravomoc soudů rozhodujících v občanském soudním řízení popřel toliko Obvodní soud pro Prahu 6. Jeho rozhodnutí však změnil

Městský soud v Praze, který ve věci rozhodoval jako soud odvolací. Správní soudy ani orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo procesní samosprávy svou pravomoc ve věci rozhodnout netvrdily a ani nepopřely. Neexistuje proto spor o pravomoc mezi civilní a správní větví soudnictví; současně nejde ani o spor mezi soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy. Zvláštní senát se tedy k dané věci nemohl vyjádřit, neboť neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem v projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení o kompetenčním sporu, proto zvláštní senát podaný návrh odmítl [§ 4 zákona o některých kompetenčních sporech a § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního].

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. února 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu